

O Blšáček prejavili novoveštania záujem...

str. 4

Lea porušila rodinnú tradíciu...

str. 5

Nech sa na vlastných basketbalistov...

str. 8

Spišský

PATRIOT

NOVINY PRE NOVOVEŠŤANOV TELOM AJ DUŠOU

I október 2015

ABY SME MALI STRECHY NAD HLAVAMI

Jedna z firiem, ktorá stavia v našom meste bytové domy a stavia ich včas a kvalitne, je Solitéra.

A za ňou stojí Vladimír Klaučo ml.

Spodnikánim začínal hneď po Nežnej revolúcii v oblasti akustiky, merania tepla, zatepľovania okien a montážou kúrenia elektrickými kotlami. Postupne sa preorientoval k stavebníctvu a k peknej architektúre. som mal stále blízko Spomína: „Chcel som vytvoriť na dlhé roky pekný domov. S tým sa mi stále spája príroda, prírodné materiály a ekologický prístup k nášmu okoliu.“ Naplno s tým mohol začať od roku 1996,

kedy založili spoločnosť Solitéra. „Najväčšou našou vášňou bola a je pre nás realizácia bytovo-podnikateľských komplexov, kde je možné do územia zapracovať vodu, slnko, prírodu a plochy na oddych.“ V tvrdej konkurencii dreli a obstáli. Stavali od Spišskej Novej Vsi po Bratislavu. Na jednu stavbu Vlado ale nikdy nezabudne: „Nezabudnem na náročnú strechu, ktorá mala vežu v tvare gule a boli v nej vložené ho-

pokračovanie na str. 2

NEMOCNICA O ĎALŠÍ KROK VPRED

Od piatku 25. septembra sa môžu pacienti našej nemocnice pri vstupe cítiť, akoby prišli do niekoľko hviezdčkového hotela.

Spĺnilo sa tak pranie jedného z kandidátov na primátora mesta, o ktorom hovoril pred rokom. On síce neuspel, ale jeho myšlienka, našťastie, áno. Spišskono-voveská nemocnica má novú, supermodernú recepciu, ktorá už slúži pacientom ako miesto prvého kontaktu. Hovorca siete nemocníc spoločnosti Svet zdravia, Tomáš Král vysvetľuje, ako bude fungovať: „Jej

zamestnanci sú pripravení v pracovných dňoch (od 7.30 do 16.00 hod.) poskytovať informácie o prevádzke nemocnice, rozsahu zdravotnej starostlivosti jednotlivých oddelení a ambulancií, nadštandardných služieb alebo o dopravnej zdravotnej službe. Takisto pomôžu pri orientácii v nemocnici či pri riešení krízových situácií. Na recepcii bude súčasne

pokračovanie na str. 2

TAKTO TO VIDÍM JA

Spišská Nová Ves bolo jedným z najskôr elektrifikovaných miest na území bývalého Československa. Prvé žiarovky sa v domácnostiach

Novovešťanov rozsvietili v rovnakom čase ako v Prahe. Bratislavčanov sme predbehli o 6 rokov. Minulý rok sme si pripomenuli už 120 rokov od čias, keď sviečky v novoveských domácnostiach nahradili žiarovky. Spomenul som si na to pri rokovaní mestského zastupiteľstva, na ktorom sme riešili koncesnú zmluvu o verejnom osvetlení v našom meste. Od konca 19. storočia, kedy bola u nás postavená prvá elektrárňa, sa mesto viac menej úspešne snažilo zveľaďovať sieť verejného osvetlenia.

pokračovanie na str. 2

editoriál

Podľa jednej štúdie považuje najviac ľudí za najsmutnejší mesiac november. Ten majú radi snáď len ľudia záujemcovia o samotárski. Pevne verím, že v tomto roku už máme ten najsmutnejší mesiac za sebou. Podľa mňa ním bol september. A pritom začal tak pozitívne. Krásnym počasím, pomerne úspešným vstupom našich futbalistov a hokejistov do novej sezóny. Niekoľko pekných akcií v meste a okolí nám spríjemnilo víkendy. Už sme len očakávali, ako nenápadne sa prechupne normálne leto do toho babieho. A potom sa to stalo. Tragédia, pri ktorej prišiel na detskú ihriskú o život 5-ročný chlapec. Nebudem tu rozoberať žiadne detaily, ani analyzovať možné príčiny nešťastia, tomu sa venovali niekoľko dní „veľké“ médiá. Mňa ešte stále trápi tá skutočnosť, že vo chvíli, keď všetko vyzerá až neskutočne fajn, príhodi sa niečo nepredstaviteľne smutné. Určite nie som jediný, ktorý sa v takejto chvíli zamyslí nad niečím takým vážnym, ako je zmysel života. I nad spôsobom, ako ho žijeme. Či skutočne žijeme, alebo len prežívame. Odpovedať si musí každý sám. Ja som si uvedomil, že zbytočne odkladám niektoré záležitosti na neskôr s pocitom, že na všetko mám čas. Možno ho mám, a možno už ani nie. Len ľudská pýcha môže tvrdiť, že tu budeme ešte ktovieako dlho. Ale dosť pochmúrneho filozofovania. Záver septembra nám predsa len priniesol aj dôvod na radosť. A ani nie tak koniec mesiaca, ako famózný výkon Petra Sagana na Majstrovstvách sveta v cyklistike. Peter je frajer v dobrom slova zmysle. Vie, čo všetko musel dokázať, aby sa dostal medzi absolútnu svetovú špičku a vie to aj predať. Obrovský úspech mu zo srdca doprajem, nech nám takýchto frajerov závidí celý svet.

leb

Aby sme mali strechy... dokončenie zo str. 1

diny. Naši kolegovia vyrobili celú konštrukciu v Smežanoch a na nákladných autách sme ju prevážali do hlavného mesta. Tam, na počudovanie všetkých, sme ju za 2 dni pomocou žeriavov skompletizovali. Aj množstvo Novovešťanov býva v bytoch, ktoré postavila Solitéra. Sú na Šoltésovej, Gorazdovej, Českej ulici i na ulici Fr. Kráľa. Vlado je podpísaný aj pod stavbou

Multifunkčného centra mesta Spišská Nová Ves. Najviac hrdý je ale na svoju, zatiaľ, poslednú veľkú stavbu. „Je to bytová zóna VillaNova, kde je 66 bytových a nebytových jednotiek. Dnes je už na 50% obsadená veľmi dobrými zákazníkmi. V projekte „Bytová zóna VillaNova“ sme sa snažili skĺbiť svoje viac ako 20 ročné skúsenosti v oblasti moderného stavebníctva, ekológie, energetiky a v oblasti príjemného a úsporného bývania. Do celej zóny sme zapracovali zeleň, miesta na oddych, šport a na hranie sa pre deti.“

Aj vďaka ich práci je naše mesto stále krajšie. Vlado Klaučo je ale hrdý aj na niečo iné, ako svoje stavby: „Na svoje 4 šikovné deti“. Neboli by sme Spišským Patriotom, keby sme záver rozhovoru nevenovali vzťahu k nášmu

mestu. Vlado ho vníma takto: „Milujem Spiš, jeho históriu, okolie a jeho ľudí. Sme dobrý región ktorému verím. Verím že historicky a prakticky sa dá tvrdou prácou dosiahnuť aj doma výsledky a prajem si, aby sa to naozaj rýchlejšie splnilo... Rád by som bol aby sa dokončilo naše spoločné „banícke námestie s promenádou popri rieke Hornád.“

-le-

Takto to vidím ja...

dokončenie zo str. 1

Nebol to vždy ideál, ale mesto poskytovalo potrebný svetelný komfort. A samotné lampy prispievajú k celkovému rázu zrekonštruovaného námestia. Nedalo sa nevšimnúť si, že posledných rokoch mesto intenzívne spolupracovalo s mestskými výbormi a dopĺňalo sieť lúčov verejného osvetlenia podľa požiadaviek občanov.

Preto má veľmi prekvapil materiál predložený mestom na júnovom rokovaní zastupiteľstva, ktorý navrhuje odovzdať správu verejného osvetlenia do súkromných rúk. To, čo mi nevedí, je spôsob koncesného obstarávania. Je to spôsob zabezpečenia služieb vyššieho štandardu bez navýšenie dlhu mesta. V tomto prípade ale nehovorí presne, čoho sa bude týkať a čo mestu prinesie. A nejasnosti v súvislosti s predajom, či prenájom mestské-

ho majetku, bývajú zdrojom rôznych podozrení. Moje výhrady zhrniem do niekoľkých bodov:

- MsZ schválilo koncesnú zmluvu bez jasných pravidiel
- nie je jasné koľko svetiel sa zrekonštruuje, koľko svetelných bodov- svetiel na vrchu lampy, a koľko celých lúčov,
- nevieme koľko bude stáť výmena jedného svetelného bodu a aký typ sa použije (LED...)
- nevieme ktoré verejné osvetlenie bude prevzaté do správy (aj tie z peňazí EU?, aj v priemyselnom parku?..)
- keďže neviem koľko máme

elektrických rozvodov pri verejnom osvetlení, tak nevieme koľko percent je rekonštrukcia 20 km rozvodov (vraj menej ako 10%)

- nie je jasné koľko sme za posledné roky platili za prevádzku a opravu verejného osvetlenia, nevieme či dohodnutá suma je veľa alebo málo. Tých otázok je veľa a odpovedí na MsZ veľmi málo. Mesto sa zaviazalo vyplatiť firme z BA 4,98 milióna eur a poslanci nevedia presne za čo. Ak by naši predkovia takto konali...

Rastislav Javorský

možné realizovať všetky platby za nadštandardné výkony a iné služby. V krátkom čase sa pacienti budú môcť na recepcii objednávať aj na konkrétne vyšetrenia a na vybrané zdravotné výkony.“ Spokojnosťou pri otváraní ceremoniály žiaril aj riaditeľ nemocnice Anton Hanušin: „Vďaka novej recepcii naši pacienti už nebudú musieť v nemocnici blúdiť, pátrať po informáciách a chodiť od dverí k dverám.“ Táto investícia nie je v tomto roku ani zďaleka prvou. Zdá sa, že reči o modernizácii nemocnice neboli iba slovami do vetra. Kvalita zdravotníckeho zariadenia ale nestojí a nepadá iba na kvalitnom materiálnom vybavení. Je, a možno v prvom rade, o kvalitných ľuďoch. Aj v tejto oblasti už došlo v nemocnici k niekoľkým zmenám. Pacienti sami môžu zhodnotiť, či tieto zmeny priniesli aspoň postupné zlepšovanie poskytovaných služieb. A všetci veria, že v nastúpenom trende zavádzania pozitívnych zmien vydrží Svet zdravia aj v nasledujúcom období.

-le-

A na záver ešte raz sumár služieb, ktoré bude nová nemocničná recepcia poskytovať:

- všeobecné informácie o nemocnici, oddeleniach a o ambulanciách;
- informácií o nadštandardných službách, cenách, liečebnom režime, strave a o diétach;
- platby za výkony a za nadštandardné služby;
- prvotná evidencia sťažností a podnetov;
- manažovanie prednostného riešenia akútnych stavov (neodkladná starostlivosť);
- riešenie núdzových a krízových situácií v nemocnici (úraz, požiar, krádež, havária);
- informácie o dopravnej zdravotnej službe Svet zdravia;
- prezentácia a ponuka zdravotného poistenia v zdravotnej poisťovni Dôvera;
- straty a nálezy;
- flexibilita pomoc pri riešení ostatných podnetov pacientov a návštevníkov;
- v budúcnosti aj objednanie/preobjednanie pacienta na vyšetrenie/ošetrenie.

šuška

Námestie asi nemôže byť krajšie, ako keď je plné ľudí. Platí to aj o tom našom, ktoré určite patrí k tým najkrajším na Slovensku. Posledný, minimálne mesiac, sa na ňom prejavuje zvláštny fenomén. Najviac ľudí je na ňom po zotmení. Ale nie na chodníkoch Letnej a Zimnej ulice. Uprostred - od trhoviska, cez parky pri Redute, katolíckom i evanjelickom kostole. Špeciálne husto tam býva počas piatkových a sobotňajších večerov. Kto to videl na vlastné oči, vie o čom hovorím, tí ostatní by pri večernej prechádzke zostali rovnako prekvapení ako ja. Bol piatok, 9. hodín večer. Prechádzal som po námestí, smerom k Redute. Stále intenzívnejšie som počul veľký hluk. Jeho pôvod som odhalil, až keď som obišiel budovu divadla. Za ňou, na betónovej ploche, ktorá cez deň slúži trhovníkom a vodičom na zaparkovanie áut, bolo minimálne 300 (som si istý, že aj viac) mladých ľudí zabávajúcích sa skoro ako na diskotéke. Zapáčilo sa mi to, avšak iba do chvíle, keď som sa „zamotal“ medzi nich. Drvivú väčšinu z nich tvorili stredoškólači a v každom jednom hlúčku „kolovala“ aj nejaká tá fľaška alkoholu. Pár opitých chlapcov a dievčat už ledva sedelo na zemi, zopár ich zvracalo do smetných košov,

alebo ku stromom. Prázdne fľaše sa povaľovali po zemi, a mne sa to v tej chvíli prestalo páčiť. Popíjanie na verejnosti zákon povoľuje, ale nie u osôb mladších ako 18 rokov. Zariadený som zostal, aj keď okolo pomaly a bez zastavenia prešlo auto Mestskej polície. Rovnako si o chvíľu počínali aj štátni policajti. Z okienka skontrolovali situáciu a vyhodnotili ju ako bezproblémovú. Po piatkovej a sobotňajšej noci prichádza nedeľa. Od rána prichádzajú stovky ľudí cez park do kostola. To, čo vidia, v nich určite nevyvoláva sviatočnú atmosféru, skôr naopak. A z toho mi je smutno.

-le-

FiT house
...body in motion

**WELLNESS
SAUNA
MASÁŽE**

Slnčné nábrežie 3447/1
Spišská Nová Ves

0902 251 038
www.fithouse.sk

Garáže na prenájom
Sadová ul. č. 1
Spišská Nová Ves

50 €/mesiac

VOĽNÝ BYT DO PRENÁJMU
Slnčné nábrežie 1
- byt č. 16, 1,5 izb. 45,66 m²

www.panoramacity-sro.sk

Chrapčiakova 688/29, 052 01 Sp. Nová Ves, Tel.: 053/417 32 31, 417 32 32, e-mail: panoramacity-sro@panoramacity-sro.sk

ako prešla Miša históriou Spiša ZO ŠATNE NA KÁVU

Obyvatelia Spišskej Novej Vsi si už dnes ani nevedia predstaviť, aby na najdlhšom a najkrajšom námestí Slovenska sa k nebu nevypínala štíhla neogotická veža kostola, aby sa nedalo posediť pod romantickou Levočskou bránou a aby v centre mesta nestála klasická budova radnice.

Podľa mňa je ale najcharakteristickejšou stavbou na východnom konci námestia preslávená Reduta. A keď mi moja spoločnička povedala, že dnes sa jej absolútne nechce na turistiku, vzal som ju za poznávaním histórie Spiša na doteraz najkratšiu exkurziu do budovy našej Reduty. Túto pozoruhodnú stavbu realizovali na základe projektu Kolomana Gestera v rokoch 1899- 1902. Stavba stála temer pol milióna korún a pri jej otvorení ju miestna honorácia prezentovala ako chrám krásy, dobra a pravdy. Ak si odmyslíme tieto duchovné hodnoty Reduty, doplním ako realista, že táto secesná stavba bola na jednej strane honosná a reprezentatívna a na strane druhej i praktická, lebo v sebe organicky spájala tri budovy do jedného celku a pod jednu strechu. Po jej dostavbe vo vnútri za stenami Reduty totiž nájdeme slávnostnú sálu, hotel s reštauráciou a kaviarňami a divadlo. My začíname naše „putovanie“ Redutou v divadle. Na rozdiel od klasických návštevníkov sme najprv boli na návšteve

v šatni, kde sa herci, v spoločnosti garderóby a maskérov pripravujú, aby mohli o niekoľko minút vystúpiť na dosky, ktoré znamenajú svet. A tu treba povedať, že od čias Dedinského, Krajového a neskôr Spišského divadla sa tu vystriedali také herecké esá ako Mišura, Gažo, Trón, Bobulová, ale aj mladší, na ktorých si iste spomeniete, filmový Ivan Palúch, neskrotný Jožko Friňák, televízny šuomen Vilo Rozboril, ale aj Albin Medúz, ktorý má už v divadle aj svoje DKP. Zo scény vstupujeme na prízemie s mäkkými červenými kreslami, chvíľu pozeráme do lóži a na balkóny, Miša obdivuje aj nástennú maľbu Jozefa Hanulu s idylickým pohľadom na Vysoké Tatry a podtatranskú krajinu. Von z divadla vystupujeme cez jedny z troch hlavných dverí, ktoré zakončujú polkruhovitú foyer, ktorým sa do divadla vlastne vchádza. Hodno ešte spomenúť, že zvonku vidno nad vchodom do divadelných priestorov typický symbol lýry a labute s rozťahnutými krídlami.

Zľava obídeme polkruh tra-

vertínových schodov a pod balkónom, na ktorom je terasa s balustrádami vstupujeme do predsieni a odtiaľ cez mohutné dvere do slávnostnej sály, ktorú ľudia poznajú pod názvom koncertná sieň Reduty. Farebné ladenie tejto impozantnej miestnosti, ktorá je situovaná presne do stredu celej budovy, je v kombinácii biela, zlatá a krémová. Brilantne sú riešené bočné steny, odľahčené arkádami, nad ktorými sú loggie s umelecky kovanými mrežami. Každého návštevníka tejto sály ale najviac zaujme erb mesta oproti na stene k dverám a na zrkadlovom strope nástenná maľba s alegorickým výjavom. Koncertná sieň, ako už názov napovedá sa využíva predovšetkým na kultúrne a spoločenské podujatia, najmä na vystúpenia hudobníkov a spevákov, lebo akustika je tu excelentná. A tak si aj Miša vyskúšala, ako znie jej Ave Maria a nebolo to len tak nejaké kvílenie, lebo v minulosti spievala v Stadttheatri vo Viedni. A zatiaľ čo dovtedy ona počúvala, ako jej približujem históriu mesta, teraz som počúval s otvorenými ústami ja ju.

Neostávalo už nič iné, len pozvať moju spoločničku na dobrú kávu a pohár vína do honosnej reštaurácie Sonáta, ktorá susedí s koncertnou sálou a v prípade väčších podujatí sa dajú obidva priestory ľahko prepojiť a tak aj parketové levy si tu pri plesoch a báloch prídu na svoje. Ja osobne sa pamätám, že Reduta bola v nedávnej minulosti presláveným podnikom nočnej zábavy Novovešťanov, chodilo sa tu na dobré jedlo, pitie, zábavu, v bare hrala živá hudba, boli tu aj herne a sem tam sme si popri profesionáloch zahrli aj obľúbený biliard. Vtedy ešte bez dier a so štyrmi guľami. Na rozdiel od minulosti tu už ale nie je hotel.

A tak som mohol s istou dávkou nostalgie a aj hrdosti na koniec povedať Miši, že som si aj zahrál na divadelnej scéne, aj vystupoval na pódium koncertnej sály, aj preháňal biliardové gule v kaviarni. Inými slovami, že som bol v našej Novoveskej Redute, (ako mnoho iných Novovešťanov) ako doma.

Michal Buza st.

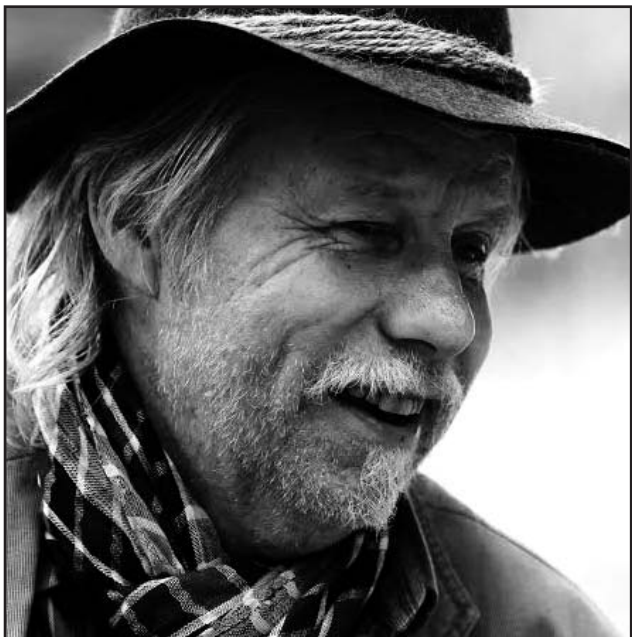
fotoreportáž:

DNI MESTA 2015

Tradične krásne podujatie, plné remeselníkov a ich výrobkov, návratov do histórie a predovšetkým spokojných návštevníkov mesta, aj nás - Novovešťanov.

spomienky na „starú“ Spišskú Novú Ves: ODMENA PRE DUŠU

Došlo na jeseň. A tiež došlo na najhoršie. Že prečo tak pesimisticky? Tak na to sa musíte opýtať mojej duše. Lebo vždy keď prvý studený dážď zmyje zo zaprášených stromov posledné zvyšky unaveného leta a popri žilkách sa začnú ako na maliarovej palete zdobiť listy na nenapodobiteľné farby jesene, začína sa do dúhových odtieňov babušiť aj moja duša. Sedíme s Ďurim na Blaumonte pod starým osamelým stromom,

pozeráme na krvavočervenú oblohu s pavučinou mrakov za horizontom novoveskej veže a tu a tam cupne popri nás slivka. A keď potom do koruny stromu zahvízda chladný severák, slivky sa začnú sypať a ako rozšantené deti kotúľať dole svahom k mestu.

„Toho roku bude veľmi dobrá slivovica“ prehodí znalecky Ďuri, furt pozerá smerom na Muráň, ktorý sa halí pomaly do tmy a potom naleje prvý. Ostrý dúšok prereže vyschnutý

pažerák, pomaly, ako ľadoborec Lenin vpláva do žalúdka a ja cítim, ako mi v hlave začínajú kučeravieť prvé strapce duše a s vydýchnutým vzduchom ožívajú chuchvalce spomienok. Odtlačok miesta a času sa zas ostruje. Stojíme v chladnej hale octárne, v rohovej budove, ako sa ide k tehelni a letisku pod svahom Cingiriku a starý pán Friňák nám v rámci exkurzie pre deviatakov vysvetľuje, ako sa vyrába ocot a čo je ešte zaujímavejšie aj alkohol a v zadnom šuplíku môjho mozgu sa usadí tá pozoruhodná ekonomická informácia, že náklady na výrobu jedného litra alkoholu sú asi 40 halierov. (V dobe, keď stál liter rumu asi 40 korún česko-slovenských). A táto „story“ sa mi dnes ako marketingová spomienka vráti, keď si uvedomím, že to, čo podstatne kŕmi štátnu kasu a obohacuje hrubý domáci produkt skoro každej krajiny sú spotrebné dane na alkohol, cigarety a pohonné hmoty. Rozum sa na chvíľu vzpiera, ale Ďuri už leje druhý a verte, že slovenskej duši sú už stáročia spotrebné dane a Ground national product ukradnuté, zato spomienky sa k nej vracajú, ako sťahovaví vtáci z ďalekej Afriky.

Pomaly sa blíži koniec roka, sedíme v koncertnej sále Reduty, zhora cez balkón prichádza riaditeľ Kasky, postaví sa za kecpult a rozdeľuje koncornočné odmeny. „Súдруžka účtovníčka 1200, súдруžka redaktorka 1200, súdruh ekonóm 800, ostatní súdruhovia po 400. Má niekto nejaké otázky?“

„Ja. Chcel by som sa spýtať, prečo súдруžka účtovníčka 1200, ...súdruh ekonóm 800 a ja len 400?“

Riaditeľ vytiahne svoj povestný čierny notes, nasliní prst, obráti na stranu dva, nadýchne sa a do nádherného echa koncertnej sály, kde sa všetko tak krásne ozýva začne čítať, ako z Marxovho kapitálu: „Súdruh Búza. Dňa 20. marca som Vás o 14-tej hodine hľadal na pracovisku, ale...“

Áno, spomínam si. To sme akurát s kamarátom Leom K. sedeli vo vinárni Jednota, na stole boli po uhlopriečke uložené poldecáky so slivovicou a my sme sa na povel určite najkrajšej novoveskej čašníčky prepíjali do stredu stola. Priznávam, že dodnes neviem, kto vyhral, lebo domov nás rozniesli sekundanti, mama so mnou dva týždne nerozprávala, zato čašníčka začala nosiť ešte kratšiu sukňu a väč-

šie výstrihy. „13. mája som márne niekoľko minút klopal na zamknuté dvere tmavej komory, ale...“

Výhodou fotografa bolo, že sa mohol v tmavej komore zavrieť, aby sa neosvetlili filmy, či fotografie a v tom šere zelenej a čerenej farby zažívať krásne vzrušujúce okamihy, akurát, že keď sa potom dvere otvorili a stál pred nimi sám súdruh riaditeľ, tak bolo vidno aj kolegyňu Ľubu K., čo sa snažila nenápadne vytratiť z toho šera a ani chemické vône vývojky, alebo ustáľovača nikdy neprekryli opojný pach slivovice. A tak som prvý krát vo svojej pracovnej kariére „palučil“ kárne opatrenie druhého stupňa s výstrahou. A kolegyňa začala pre istotu nosiť dlhšie sukne. „Keď som Vás poslal 27. októbra na výpomoc pri inštalovaní výstavy do vlastivedného múzea, tak som Vám vyložene vrazil, že môžete len pivo, ale ...“

V tom čase boli výtvarníci mesta, ako jedna veľká rodina. A tak sme pomáhali našej kolegyňi z múzea, Hanke Š. inštalovať panely o úspechoch sovietskych komunistov od slávneho výstrelu z Aurory až po chudáka psa Lajku, čo ju vystrelili do kozmu. Panelov

bolo celkom dvadsať a my sme po každom išli do neďalekej Reštaurácii Pod bránou na zaslužené pivo (do ktorého nám čašník nalial slivovicu, aby ju na stole nebolo vidno). A akcia „prekladaná dvanásťka“ sa darila až do okamžiku, keď do reštaurácie vtrhol na inšpekciu riaditeľ a od smädu lupol do seba jeden z kriglov na stole. „Mám pokračovať?“ opýtal sa súdruh riaditeľ spoza rečníckeho pulstu, prísne dvíhal čierne obočie a hlas mu hrmel ozvenou v secesných výklenkoch koncertnej sály Reduty. „Nie. Netreba.“ A odmeny boli, ako každý rok spravodlivo rozdelené. A možno mali súдруžky účtovníčka a redaktorka na vianočnom stole viac kubánskych citrónov a tlstejšieho kapra a súdruh ekonóm si mohol kúpiť tuzexovú kravatu, zato mne a súdruhom za 400.- ostalo viac spomienok a čoraz kučeravejšia duša.

Na svah pod Blaumontom ľahla, ako unavená päťdesiatnička definitívne tma, Ďuri už nevidel do pohárikov a tak som z hĺbky svojej kučeravej duše zavelil: „Poď. Ideme pozrieť súдруžku účtovníčku. Tuším mala teraz dakedy osemdesiatku.“

Michal Buza st.

O BLŠÁČIK PREJAVILI NOVOVEŠŤANIA ZÁUJEM

Novovešťanke Veronike Vencelovej sa podaril husársky kúsok.

V remeselnej uličke - v podchode, zorganizovala v septembri prvý novoveský Blšáček.

„Blšáček ponúkal ľuďom oblečenie, tašky, kabelky, opasky, bižutériu, knihy, doplnky do domácnosti, množstvo výrobkov z našej Remeselnej dielne, a dokonca aj 10 eurový poukaz ku kozmetičke,“ vymenovala. „Našla som si tu originálne šperky. Také naozaj v obchode nekúpíte. Hodia sa mi k oblečeniu,“ povedala nám návštevníčka Blšáčka, Zdislava.

A to vďaka Veronikinej šikovnosti a štedrým sponzorom. Pretože všetok originálny tovar bol za dobrovoľný príspevok. „Vyzbieralo sa niečo cez 200 eur. Mám z toho veľkú radosť, pretože príspevok bol dobrovoľný. Bála

som sa aj toho, že Spišská je konzervatívne mesto a ľudia sa budú hanbiť. Peniažky, ktoré sa podarilo vyzbierať nám poslúžia na zviditeľnenie Remeselnej dielne a prác hendikepovaných klientov, na spropagovanie Remeselnej

uličky, na ich budovanie a udržiavanie,“ uviedla Veronika. Keďže Blšáček zožal v Spišskej úspech, zaujímalo nás, či sa stane novoveskou tradíciou. „Samozrejme by som chcela Blšáček zopakovať. Rozmýšľala som nad tým, že by to mohlo byť každý štvrtý rok. Pohrávam sa s myšlienkou, že ďalší by som mohla spraviť začiatkom decembra a nazvať ho VIANOCE ZA BABKU. Prvý Blšáček som však dávala dokopy pol roka a dalo mi veľa úsilia to zorganizovať. Jediný človek, ktorý mi s tým pomáhal bola dobrovoľníčka Monika, za čo jej samozrejme ďakujem,“ povedala Veronika.

z kuchyne poslancov

Určite ste si už všimli, že Spišský Patriot nakúka rád a pravidelne do „kuchyne“ našich poslancov. Teda aspoň k tým, ktorí sú ochotní nás do nej vpustiť.

Pre nás je to dôkazom toho, že si vážia mandát, ktorí dostali od svojich voličov a sú ochotní im pravidelne skladať „účty“ zo svojej práce. Škoda len, že sa tak nerozhodli všetci. A aby som zostal v kuchynskej terminológii: nebudeme plakať nad rozliatym mliekom a budeme veriť, že tí, ktorí s verejnosťou komunikovať nechcú, si svoju kašu teraz varia a pri najbližších voľbách si aj pekne zjedia. Jedným z tých, ktorí komunikáciu neodmietajú aj aj poslanecký novic Andrej Cpin. A ako si sami prečítate je pozitívne naladená poetická duša. Tu je jeho názor na to, čo sa v našom meste deje.

Jeseň prišla aj so svojim typickým sychravým počasím. Básnik by povedal. „Tak každoročne v jeseni svetlá sa stratia z duše a človek, koník túlavý od srdca k srdcu kluše“. Nostalgia za letom je umocnená kratšími dňami a kvapkami dažďa, čo môže navodiť atmosféru pochmúrnosti. Rád by

som preto upriamil pozornosť na veci potešujúce mňa, a verím, že aj ostatných Spišiakov. Potešil som sa prvému domácejmu zápasu našich futbalistov v druhej lige po pätnástich rokoch. Partia okolo trénera Braňa Ondáša v „zrýchlenom konaní“ vstúpila do druholigových vôd a počína si dobre. Veľkým pozitívom je káder plný domácich odchovancov a vysoká návštevnosť. To je cesta ako udržať túto súťaž, v spolupráci s mestom, aj naďalej čo najvyššie.

Potešujúce je, že Ľubo Vaic so spolupracovníkmi budujú základy odchovancov v projekte Little Warriors, aby pokračovala línia úspešných reprezentantov, ktorí každoročne v rôznych kategóriách obliekajú najcennejší dres. Dobrou správou z iného súdka je, že Levočská ulica, ktorá je vstupom do krásneho centra sa bude rekonštruovať. Prvé kroky už vidíme pri oprave múzea a Levočskej brány. Blízky „malý“ kostol po niekoľkých útokoch vandalov dostal nový

pekny šat a tak oprava komunikácie na Levočskej ulici bude ďalším krokom vpred. Touto časťou mesta prechádza z času načas, dovoľm si tvrdiť, každý Novovešťan a tak verím, že jej regenerácia poteší všetkých.

Rovnako mám dobrý pocit z opráv cestných komunikácií či už na sídlisku Západ alebo cesty k železničnej stanici.

Spišiakov, ktorí majú radi hudbu, môže v polovici októbra potešiť dvadsiaty ročník medzinárodného hudobného festivalu Musica Nobilis.

Kultúrnych i športových podujatí je v našom meste našťastie dosť, o čom svedčí bohatý letný program plný navštevníkov a preto verím, že ani jeseň nám svetlá v duši nestratí.

Andrej Cpin, poslanec MsZ v SNV

naše talenty

LEA PORUŠILA RODINNÚ TRADÍCIU
JEDINÁ Z RODINY JE SPEVÁČKA

Lea Hudzíková začala snívať svoj sen ako malé dieťa. „Každé malé dievčatko raz chcelo byť speváčkou, baletkou, lekárkou. Ja som sa pri tom speve nejako zastavila. Od malička som si pospevovala skoro vždy a všade. Ako 5-ročná som išla na svoju prvú súťaž. Potom sa súťaže v speve opakovali každý rok. S úspechom som nevynechala ani jednu,“ vyznala sa nám sedemnásťročná Lea. Ako osemročná šla Lea rozvíjať svoj talent do ZUŠ-ky. „Keď som išla s ocom k zubárovi, v autobuse sme videli plagát na talentové skúšky do ZUŠ-ky. Vyskúšali sme a podarilo sa. Jedna pani učiteľka povedala, že také niečo tu nemali už 5 rokov. Ďakujem Bohu za taký dar, lebo spev sa naučiť nedá,“ zareagovala šikovná speváčka. Rodičia a súrodenci Leu „nakopli“ aby skúsila šťastie aj v súťaži Mini Talent

Show na STV. „Vtedy som mala desať rokov. Pamätám sa, že som mala strašnú trému. Dorazili sme, odspievala som. Povedali nám, že ak si ma vyberú, ozvú sa. Po troch mesiacoch čakania som už ani nedúfala, že sa nám niekto ozve. Ale, stalo sa. Po príchode zo školy ma mamka doma čakala s úžasnou správou, že nás v slovenskej televízii očakávajú na natáčaní. Bol to zážitok na celý život nie len pre mňa, ale aj pre moju rodinu,“ povedala.

Za svoj najväčší úspech v kariére pokladá Lea prijatie na konzervatórium. Na štátnom konzervatóriu v Košiciach študuje u pani profesorky Michaely Várady tretí rok operný sólový spev. „Spev je súčasťou môjho života. Robí mi radosť, keď môžem ľuďom zaspievať a prídu za mnou, že aspoň na chvíľu zabudli na svoje starosti a problémy. Je to nádherný pocit,“ prezradila.

Úspešná Lea žne úspech za úspechom. „Na medzinárodnej speváckej súťaži vo Vrábľoch som obsadila 3. miesto. Na celoslovenskej súťaži 2. miesto.“ Ani v tomto školskom roku Lea nezahála a už teraz sa pripravuje na medzinárodné súťaže.

Lea sníva, že sa s operou uplatní v umeleckom svete. „Snívam o tom, že raz budem stáť na veľkom divadelnom javisku a spievať, či už koncertne, alebo v opere. Čo bude, nikto nevie, len On hore, a tak to nechám v Jeho rukách. Určite by som sa chcela predviesť aj doma na Spiši. Bola by hanba, ak by o mne vedeli viac cudzí ľudia, ako domáci,“ doplnila.

Po rokoch spievania mladá dáma zistila, že spievať neznamená, len sa vyobliekať do krásnych šiat, postaviť sa, odspievať,

zožať slávu a odísť. „Rodičia, dve sestry a brat ma od malička usmerňovali a hovorili mi, čo je zlé a čo dobré. Nikdy ma neklamali. Viem, že sa na nich môžem vždy spoľahnúť, dokonca aj keď mi z vedľajšej izby niekto zakričí: „Lea! Bud' už konečne ticho, veď mi z teba praskne hlava.“ Vždy keď prídu na moje vystúpenie, vyobjímajú ma a povedia: „Bolo to dobré, ale...“, vždy sa nájde nejaká kritika. Keďže sú všetci zdravotníci, spev nekomentujú, ale moje vystúpenie áno. Vážim si od nich každú pochvalu, aj kritiku.“ Lea sa totiž riadi heslom, že pýcha predchádza pád a nikdy na to nezabúda.

sim

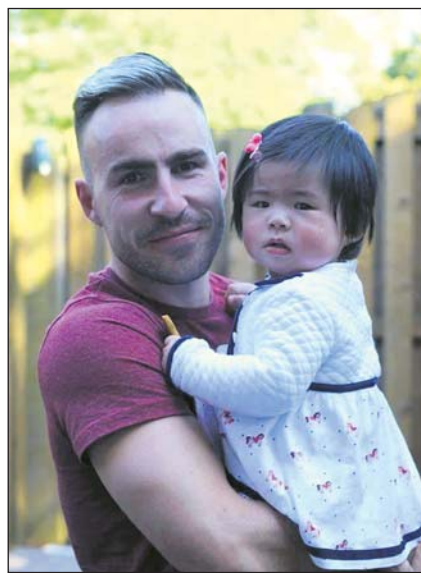

NOVOVEŠŤAN NA OSTROVOCH

V Anglicku funguje veľa vecí naopak, v pití alkoholu vedú ženy

Jožko Walter zakotvil pred deviatimi rokmi v anglickom meste Wigan. „Chcel som si rozšíriť svoje schopnosti a zarobiť si na vysokú školu, preto som odišiel do Veľkej Británie. Pomerne rýchlo som si našiel prácu a plat som mal vyšší, ako na Slovensku po rokoch praxe. Rozhodol som sa, že na vysokú školu nenastúpim,“ prezradil o sebe Jožko. Dvadsaťdeväť ročný Novovešťan pracuje v malej potravinárskej firme, na pozícii vedúci výroby. „Mám na starosti chod celej produkcie od kvality, kvantity, až po hygienu, a taktiež riadim zamestnancov,“ ozrejmil.

Podľa Jožka sú Angličania oproti Slovákom, národ kľudnejší, nikde sa neponáhľajú, milší, zdvorilejší, nie sú závistliví. „Majú sa vo zvyku často ospravedlňovať a ďakovať za všetko. Zo začiatku mi bolo dosť divné, keď sa ma moji kolegovia aj 10 krát denne pýtali ako sa mám, alebo ma pani v obchode oslovovala miláčik,“ dodal. Dozvedeli sme sa, že Angličania zvyknú variť iba v nedeľu. „Roast dinner- pečené mäso, yorkshire puding, pečené zemiaky a veľa zeleniny.“ Briti sú odchovaní na rýchlym občerstvení fish

and chips- ryba s hranolkami. No radi jedia aj curry, hráškovú kašu, či prihrievané polotovary. V pití alkoholu vedú v Británii jednoznačne ženy. „Mám pocit, že v UK pijú viac ženy, ako muži. Veľmi obľúbeným drinkom je cider,“ povedal Jožko. V Anglicku funguje veľa vecí naopak. „Napríklad, opačný jazdný pruh, dva vodovodné kohútiky- jeden na zimnú a

druhý na teplú vodu, okná sa otvárajú smerom von, vypínače na svetlo sú naopak a podobne,“ vymenoval odlišnosti oproti iným krajinám.

Podľa mladého Novovešťana, Angličko, to nie sú len londýnske hmlý, dážď a poschodové autobusy. „V Anglicku je aj veľa krásnych miest, prístavov, parkov, hradov,“ vymenoval.

Jožko Walter sa nedávno oženil. „Moja manželka Martina pochádza tiež zo Slovenska. Zatiaľ deti nemáme, a preto všetku našu lásku venujeme nášmu štvornohému bisonikovi Bublimu.“ Jozef miluje vyprážaný syr, proteínový nápoj a banánové muffiny od jeho manželky Martinky. „Moja žena je super kuchárka. Stále mi vyvára, napríklad moje obľúbené slivkové knedle a lekvárové pirohy,“ prezradil o svojej polovičke.

Jožkovi, tak ako väčšine našincov, rodný Spiš a pocit domova chýba. „Keď sa vraciame z dovolenky zo Slovenska, cnie sa nám za rodinou, horúcim letom, kamarátmi. V UK je však vyššia životná úroveň a plat. Stále premýšľam nad možnosťou vrátiť sa na Slovensko. Všetko ukáže čas,“ uzavrel.

sim

fotoreportáž:

Majstrovstvá SR v inline korčuľovaní
na našom námestí, 20. 9. 2015

pozvánka na kultúru: DIVADELNÝ SPIŠ 2015

DIVADELNÝ SPIŠ 2015V parku pred Redutou dozreli gaštany a listy sa už nevládku držať na stromoch a pod krídlami bielej labute znova, už po siedmy krát tradične koncom októbra čaká na priaznivcov divadelnej múzy ďalšia prehliadka „Divadelného Spiša“Od 21. do 28.-eho októbra sa postupne predstavia popredné slovenské divadelné súbory a aby ste aj Vy vedeli kedy a ktoré, ponúka Vám Spišský Patriot prehľad o priebehu festivalu:

21. 10. o 19.00	Divadlo Thália Košice	SLEČNA NITUŠ <i>známa opereta v maďarčine s titulkami</i>
22. 10. o 19.00	Štátne divadlo Košice	DOMA U HITLEROVCOV <i>groteska, ktorá prežije všetko</i>
23. 10. o 19.00	Divadlo J. Palárika Trnava	ČIERNÁ KOMÉDIA <i>excelentná anglická komédia</i>
24. 10. o 19.00	Spišské divadlo	RYSAVÁ JALOVICA <i>slovenská klasika od Kukučina</i>
25. 10. o 19.00	SKD Martin	WWW.NARODNYCINTORIN.SK-2.CAST <i>skvelý divadelný sitkom</i>
26. 10. o 19.00	Moravské divadlo Olomouc	KRÁLOVNY <i>komédia, plná prekvapení</i>
27. 10. o 19.00	Divadlo JGT Zvolen	ARZENIK A STARÉ DÁMY <i>hororová detektívna komédia</i>
28. 10. o 19.00	Divadlo JGT Zvolen	KAM SME SA TO DOSTALI? <i>poznávanie divadla pre školy</i>

Z titulov aj sami vidíte, že je to festival humoru, asi preto, lebo ľudom sa nechce v týchto dobách rozmýšľať a keď už skoro nikomu nie je do smiechu, tak nech je sranda aspoň v divadle. Taká, aká určite bude koncom októbra na doskách Spišského divadla.

Michal Buza st.

krížovka

Autor: Albin Medúz

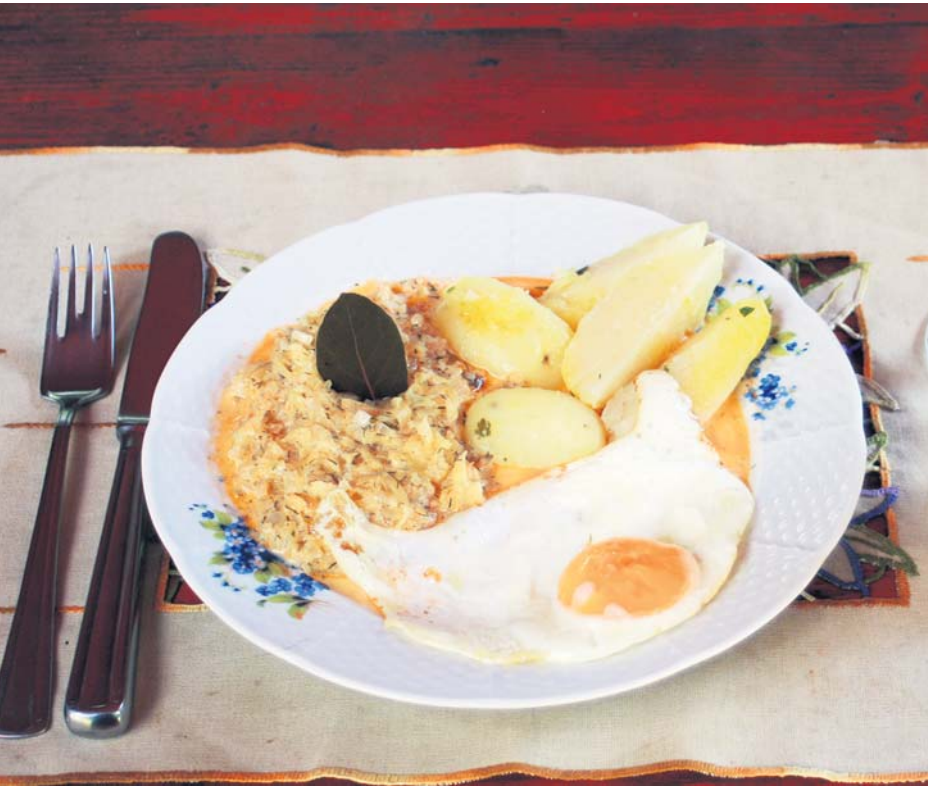
Babie leto sa končí, prichádza krásna, ale smutná jeseň.
Čas odchodu leta je aj čas spomienok.
Španielske príslovie: Na cintoríny chodia zástupy (TAJNIČKA 1-5).

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
A																				
B																				
C																				
D																				
E																				
F																				
G																				
H																				
I																				
J																				
K																				

Vodorovne: **A:** jedna z farieb hracích kariet - kopal dookola - uspel - viazanica slamy. **B:** otázka pri stávke - malý motocykel - dvojhláska - jeden z ostrovov tvoriacich atol - spojka. **C:** starší čs. hokejista - **TAJNIČKA 4** - úplne zoder. **D:** pohyb nohami - obráť - anglické ženské meno (Mód) - sieň - nasiakol. **E:** okresný úrad, skr. - obyvateľ Bavorska - **TAJNIČKA 5** - obec v okrese Levice - lítium, ch. zn. **F:** dožil sa - ruská rieka - ukazovacie zámeno - polovica - pomôcka kováča. **G:** lejaky - druh obilniny - pridávajú soľ - mladý býk. **H:** skorý - vytrhávali burinu - selén, ch. zn. - mihalnica - druh rytmického tanca (džajv). **I:** oznámi úradom - tichá, bojzlivá - sicílska sopka - spojka - sečná zbraň. **J:** citoslovce postrašenia - inde - česká politická strana - okrem iného, skr. - oddelenie v nemocnici - ruská rieka - ty, po nemecky. **K:** spevné časti opery - úderý sekerou - nemecká značka automobilov - Dunaj, po latinsky - odkvap, po česky.

Zvisle: **1:** prekop odspodu - iná. **2:** identifikačné číslo, skr. - dutá tyč - mäkká hudobná stupnica. **3:** okolo bežiaca - požívaj tekutinu. **4:** arzén, ch. zn. - **TAJNIČKA 1** - predložka. **5:** oblok - ovláda - bál. **6:** predložka - koralový ostrov - **TAJNIČKA 2**. **7:** diera - tvrdý záhradný plod - všetko v poriadku. **8:** spieval, básnický - horkosladké pochutiny. **9:** meno Chačaturjana - druhy vtákov - spojka. **10:** preš - najlacnejšia doprava. **11:** aut, po anglicky - zadusenie. **12:** pásik, páska, po anglicky - podpora - hliník, ch. zn. **13:** na stom mieste - nešťastníci, pejoratívne. **14:** mužské meno (neveriaci) - nalieval - osvetové stredisko, skr. **15:** starý, po maďarsky - plameň, básnický - vojenský obvod, zastarale. **16:** druh papagája - obec pri Malackách - ale, po nemecky. **17:** Spišská Nová Ves, pozn. zn. - vyvolávajú, navádzaj - farba na vajíčka. **18:** **TAJNIČKA 3** - podmieňovacia spojka. **19:** pokrik pri koride - jedno z mien Edisona - súhrn poznatkov. **20:** hovoria múdrosti, pejoratívne - paradajkový pretlak.

Pomôcky: ABER, ADUR, ÁL, ASENT, ATOLON, DOLANA, ISTR, JIVE, LÁB, NEVA, SASIE, ŠALOV.

recepty do starej macere

OKTOBROVA TROJKA

Možno som z nadpisom dafterich vistrašil, ale nebojce še, neprivolavamaňi streľbu z Avrori na Žimni palacik, aňi švecke pornograficke filmi, ľem jedlo, co dñeška budzeme varic je akuratňe pririchtovane na ješeň, bo v zahradkoch žoltñeju ťekvicovo hlavi, na poľoch bunče z gruľami a šľepki od božeho rana tlačja na bideľku, žebi še po ñich f kuriňe, jak še rozcahñe hmľa, ukazali aspoň dajake vajca. A tote mudrejše už pohopil'i, že naš dñešni recept budze s ťekvicovim privar-kom, gruľami a volskim okom.

Co ci doma treba do trojki?
gruľe, maslo, žeľene z petruški, ťekvicu, cebuľu, oľej, kopor, cale nove koreňje, bobkof listeček, jednu malu paradaječku, mľetu papriku, šmetanku, krištalcuker, ocet, vegetu, tri vajca a soľ (a tre-ba zavolac sušeda z manželku, žebi sce buli trojo)

Jak na to idzeš?
Sušedke stači zavolac, že je pozvana na „Oktobrovu trojku“, budze še od rana vicešovac, kukac na internece, jak še na to idze a richtovac pred špigľom, zato sušed muši od začatku znac, že idze na večeru, inakši bi radši asi prišol bez ženi. Robotu sebe na totim jedle treba rozdzelic na tri časci, jak še hvari v teatru na d'ejstva.
Začñeme s ťekvicu, bo to je najveķše umeňe. Žolteho bundašika olupeme, virežeme jederniki a zvišek nastruhame na hrubo na tareľku. Na oľeju popražime cebuľu, pridame nastruhanu ťek-vičku, osolíme a mješame. Kedz kuščičko podisntuje pridame vodi, bobkof listeček, cale nove koreňje a ñezapomñice na kopor, bo ten doda privarku ñenapodobiteľni šmak. Das po pol hodzi-ñe rucime do privarku malu paradaječku, šmetanku, f ktorej zme rozšpruďovali mľetu papriku, ñehame kus prevrec a perľše d'ejstvo dokončime tak, že pomaľučki pridavace krištalcuker, ocet a vegetu, kim šicke šmaki budu bavic, jak režiser napisal.

Zacahñeme oponu, kus odihñeme a treba richtovac druhe d'ejstvo. V slanej vodze uvarime menše gruľki aj zo šupku, kedz zmeknu, ñehame vychladnuc, ošupeme a narežeme na kvartel'ki. V kas-trolu rozpušćime maslo a gruľe v ñim poradñe vivaľame. Pridame narezanu žeľenu pertušku, dosolíme a opona može isc druhi krat dole. Medzitim vola sušedka, či ma zobrac pižamko, abo nočnu košulku. Žebi sce ñič ñedodžubaľi, povedzce jej, naj zobere „Mueller- Thurgau“, možno začñe hodzic po činžaku, či tam take dvojme ñebivaju.

Jak še približuje pol osmej viľejeme ešči na panvicu tri vajca a jak še zrobja fajne volske oka a sušedofci zabrinkaju pri dzveroch, fcahñeme ich do kuhiňi a pošedame kolo stola. Sušed še za tote pejc roki bars ñezmeñil, ľem sušedka vipatra v negliže o dzešec roki mladši. A jak viberece zo špajzki „Gruener Veltiner“, dace na uvod po dva deci a rozšveci še vam, že keho to vlastñe sušed na oktobrovu trojku docahnul, ta ñemušice aňi paľic švetlo.

Bo jak hvari klasik:
ÑEOPLACI ŠE ROBIC F TOTEJ VECI SRANDU
KEDZ VIMEÑIL SUŠED ŽENU ZA FEŠANDU

Michal Buza st.

Ďakujem Košickému samosprávnemu kraju za finančnú podporu knihy
Ši to co ci šmakuje

Michal Buza starší.

Futbalisti si hľadajú miesto v druholigovom peletóne

Druhá najvyššia futbalová súťaž na Slovensku beží na plné obrátky a nás teší, že spišskonovoveský nováčik FK SNV sa statočne bije o miesto pod druholigovým slnkom. Po 10. kole patrí zverencom Branislava Ondáša jedenásta priečka so ziskom deviatich bodov.

Brezovaj spokojný s návštevnosťou, mrzia ho zbytočné bodové straty

A ako zatiaľ chutí Doxxbet liga generálnemu manažérovi Sp. Novej Vsi Patrikovi Brezovajovi? „Pri reálnom pohľade na doterajší priebeh súťaže by sa dalo povedať, že doterajší bodový zisk pravdepodobne zodpovedá našim momentálnym možnostiam. Mrzia nás však stretnutia, v ktorých sme boli vyrovnaným partnerom, ale nezískali sme v nich žiaden bodový zisk. Po-

tešiteľné je, že sme herne v žiadnom stretnutí neboli evidentne horší ako súper. Samozrejme výsledok a prehra doma s Haniskou v pomere 0:4 bije do očí, ale tiež celkom nezodpovedá tomu, čo sa odohrávalo na hracej ploche,“ zhodnotil doterajší priebeh ligy Brezovaj. Toho veľmi teší, že na tribúnu si našiel cestu spišskonovoveský divák a čísla návštevnosti hovoria dokonca o tom, že futbal po rokoch zatiaľ „poráža“ hokej a stáva sa diváckym športom číslo jeden. „Je pravdou, že nás najviac teší divácka podpora na našich domácich stretnutiach, ale aj povzbudzovanie našich verných na stretnutiach vonku. Ako som už konštatoval, určite vzhľadom k výkonom v jednotlivých stretnutiach mohol byť ten bodový zisk o niečo priaznivejší, lebo v konečnom účtovaní môže byť každý bod dôležitý. Súťaž je však veľmi vyrovnaná, každý môže uhrat' body s každým a sme radi, že sa naši hráči presvedčili, že sú dôstojným partnerom pre všetky družstvá v súťaži. Určite však je namieste brať naše vystupovanie v DOXXBet lige

v skromnosti a našim hlavným cieľom musí byť zabezpečenie si účasti aj v budúcom ročníku, čo je náš prvotný cieľ,“ dodal generálny manažér.

Filozofia sa meniť nebude, klub sa viac zameria na mládež

Ten chcú Spišiáci dosiahnuť vlastnou cestou. Pustili sa do odvážneho projektu budovania klubu na vlastných odchovancoch, čo nepochybne prináša ovocie. „Do konca jesennej časti neplánujeme nejaký zásah do kolektívu. Musím povedať, že po postupe sa na náš klub obracia mnoho hráčov a ich manažérov, ohľadom pôsobenia v našom tíme, no my na našej teórii pôsobenia našich chlapcov nemienime nič meniť. Určite treba vyzdvihnúť a pripomenúť, že v druhej najvyššej súťaži sme jediným mužstvom zloženým z vlastných odchovancov,“ hrdó konštatuje Brezovaj. Tento model si však vyžaduje systematickú prácu s mládežou a tu spišskonovoveský manažér vidí nedostatky. „Vzhľadom k tomu, že ešte na začiatku roka 2014 sa mužstvo dospelých nachádzalo na

spodku štvrtoligovej tabuľky, snažili sme sa ho pozdvihnúť vyššie. Po roku a pol pôsobí v druhej najvyššej súťaži a myslím si, že je to súťaž, ktorá Spišskej Novej Vsi prináleží a do ktorej patríme. Je to absolútne iná kvalita po všetkých stránkach, či už ide o kvalitu štadiónov, mužstiev, či divácku kulisu. Sebakriticky však treba povedať, že sme možno mládeži v tomto období nevenovali v klube až takú potrebnú pozornosť, čo musíme

vzhľadom k filozofii fungovania nášho mužstva dospelých jednoznačne v najbližšom období zlepšiť. Určite nielen náš klub však trápí nedostatok chlapcov, to je v dnešnej dobe problém všetkých športov a hlavne v tomto smere musíme hľadať spôsob, ako mladých prilákať na náš štadión. Verím, že určitou motiváciou je v tomto smere aj pôsobenie mužstva dospelých vo vyššej súťaži,“ skonštatoval na záver Patrik Brezovaj Oliver Buza

ČREPINKY ZO SPIŠSKONOVESKÝCH ARÉN

Volejbal

Druhý septembrový víkend žila Spišská Nová Ves dievčenským volejbalom. Športová hala ako aj telocvičňa Obchodnej akadémie bola plná mladých volejbalových nádejí, ktoré chceli svoj talent pretaviť v celkový triumf na, v poradí už, 4.ročníku turnaja mládeže, ktorý zorganizoval VK Spišská Nová Ves. Jeho funkcionári dotiahli k Hornádu celkom obstojnú konkurenciu, a tak sa slušne zaplnené haly mali na čo pozerat'. Nás teší, že hoci „veľký“ ženský volejbal skolaboval, mládež úspešne dýcha a dosahuje hodnotné výsledky. Juniorky obsadili v osemčlennej konkurencii strieborný stupienok, nad ich sily boli len volejbalistky zo Stropkova. O priečku nižšie sa umiestnili kadetky, tie nestačili na Sninu a Prešov. Obrovskú radosť nám však urobila kategória žiačok. Mladšie (nar. po 1. 9. 2002) pod vedením skúsenej trénerky Evy Fabiánovej brali celkový triumf a zahanbiť sa nenecha-

li ani ich staršie partáčky (nar. po 1. 9. 2000). Koučované Lenkou Mihálikovou si taktiež vybojovali najvyššiu priečku, a tak v tejto kategórii mohla na Spiši zavládnuť absolútna spokojnosť. „S babami som len krátku dobu, kedy som družstvo prebrala po trénerovi Ďuriškovi. Je to výborná partia mladých dievčat, čo mi potvrdili aj na prvom spoločnom turnaji. Obetavá hra a spolupráca nám nakoniec priniesli prvé miesto, keď sme po veľkom boji zdolali dobrého súpera zo Sniny. Mám z toho radosť, mladé volejbalistky to povzbudí do novej sezóny a ja som získala prehľad o svojom novom družstve,“ skonštatovala spišskonovoveská trénerka, fanúšikom známejšia pod priezviskom Vartovníková. Turnaj sa niesol v znamení veľkých bojov a jeho bezchybnú organizáciu mal pod palcom volejbalový nestor na Spiši Igor Murko. „Celkovo v tomto dvojdňovom turnaji nešlo ani tak o výsledky, ako o súhru dievčat, vyskúšanie si

herných systémov, ale v neposlednom rade aj základných návykov pri volejbalových zápasoch, hlavne u mladších kategórií. Veď mnohé z mladších žiačok hrali v dresoch a pred rodičmi vôbec po prvý raz, a hneď vo veľkej hale. Tento volejbalový víkend jednoznačne splnil účel i cieľ a organizáciu podujatia si pochvaľovali všetci tréneri i prítomní rodičia. A to náš klub zaväzuje i povzbudzuje do ďalšej práce, teraz najmä s mládežou,“ skonštatoval Murko. Tá staršia v podaní kadetiek sa v posledný septembrový víkend v rámci vyvrcholenia prípravy zúčastnila turnaja v Prešove o Pohár prezidenta ŠK ELBA. Mladé volejbalistky sa uviedli vo výbornom svetle a suverénne dominovali. „Naše kadetky odohrali posledný prípravný turnaj pred štartom kadetskej súťaže. V konkurencii Vranova, Kežmarku, Prešova sme boli jasným favoritom a túto úlohu naše dievčatá aj splnili. V tréningovom tempe sme porazili všetky družstvá 2:0, pričom v jednotlivých setoch stratili najviac 16 bodov. Šancu dostali všetky hráčky. Najlepšou hráčkou turnaja bola vyhlásená naša Ivka Morihladková,“ skonštatoval tréner tímu Zdenek Hauer.

Tenis

Skvelú reklamu robí svojmu mestu a klubu aj odchovanec TK Spišská Nová Ves Lukáš Klein. Čerstvý juniorský Majster Európy družstiev z francúzskeho La Rochelle sa zúčastnil na záverečnom grandslamovom turnaji roka US Open na slávnych kurtoch v betónovej newyorskej džungli. V dvojhre sa porúčal už po 1.

kole, keď nestačil na deviatku turnaja. Domácemu Wiliamovi Blumbergovi podľaohol 6:7, 1:6. Chuť si však napravil vo štvorhre. Tam spolu s Čechom Patrikom Riklom dokráčali až do štvrtfinále, kde bol nad ich sily americký pár Brandon Holt, Riley Smith, ktorému síce húževnato vzdorovali, no napokon prehrali 6:2, 3:6, 4:10.

Cyklistika

Tretí septembrový víkend sa naša metropola stala pupkom slovenskej cyklistiky. Na Spiši totiž vyvrcholil Slovenský pohár v cyklistike a zastúpené boli všetky kategórie. V sobotu na pretekárov čakala náročná časovka na horský prechod Grajnár, ktorého sedlo sa týči v úctyhodnej výške 1023 m.n.m.. V mládežníckych kategóriách kraľovali cyklisti CYS Žilina, keď Svrček, Čižek, Čižek, Šikora, Michaličková a Štoček dominovali v najmladších kategóriách. Juniorky ovládla Migilová (Finančné Centrum team),

juniorev Zimányi (MŠK Žiar n. Hronom - CK) a mužov suverénne Kováč (KEMO Dukla Trenčín). V jazde proti chronometru sa nestratili ani Spišiáci. V kategórii mladší žiaci obsadil Filip Majerský z CYKLO Spiš piate miesto, o tri priečky pod ním sa umiestnil Miroslav Ruman (CYKLO Spiš). Rovderovci (Pavol a Erik) skončili medzi staršími žiakmi v druhej desiatke, no najväčší spišský úspech zaznamenala kadetka Martina Šefčíková (CYKLO Spiš), ktorá z Grajnára vydolovala bronz. Tej sedeli aj nedeľňajšie okruhy v centre Sp. Novej Vsi, keď si medzi kadetkami vybojovala skvelú striebornú medailu. Záverečnou čerešničkou bol súboj mužov, kde sa tím Firefly a predovšetkým CK Banská Bystrica snažili popasovať s lídrom súťaže Marošom Kováčom. Ten však nenechal nič na náhodu a už v prvej tretine sa odpútal od pelotónu. Jeho nástup výborne zachytil Juraj Bel-

pokračovanie na str. 8

„Nech sa na vlastných basketbalistov chodia pozerat' celé rodiny. Je to jeden z pilierov novej filozofie,“ tvrdí nový spišskonovoveský kouč.

Basketbalová loď BK 04 AC LB Spišská Nová Ves vstupuje v ročníku 2015/16 do riadne rozbúrených vôd. So suverénne najmladšou posádkou, bez jediného legionára, no s jasne definovanou filozofiou, sa bude v konkurencii nablýskaných plavidiel snažiť prežiť extraligovú plavbu bez výrazných šrámov a šťastne doraziť do cieľa. Kapitánske kormidlo bude mať v rukách jeden z najlepších bývalých hráčov Sp. Novej Vsi, posledné tri roky tréner spišskonovoveských žien Dávid Demečko.

Vlete sa udiala v klube výrazná zmena a Ty si sa ocitol na poste hlavného trénera Sp. Novej Vsi. Klub určil jasnú filozofiu založenú na vlastných odchovancoch a budovania kádra na mladých hráčoch. Ako sa ti v takomto „ovzduší“ pracuje?

Musím povedať, že keď som sa oboznámil s „novým poriadkom“ v klube, bol som veľmi spokojný a táto filozofia sa mi hneď zapáčila. Je o mne známe, že nie som veľký zástanca legionárov v kluboch, veľmi to škodí slovenskému basketbalu, a preto som rád, že mám v rukách práve takýto „materiál“. Chcem vysloviť veľkú spokojnosť s prístupom chlapcov na tréningoch, je vidieť, že sa zlepšujú každým dňom a tešia sa, že dostali šancu. A šancu nie sedieť na lavičke a dostať sa na ihrisko v posledných dvoch minútach, ale priamo ovplyvňovať zápas tým najvýraznejším spôsobom – aktívnou hrou. Určite v tomto ročníku naberú neskutočnú dávku sebavedomia, veľa vecí sa naučia a to je pre ich vývoj len a len dobré.

V posledných troch sezónach si mal pod palcom ženy, teraz driluješ mužov. Aký je v tom rozdiel?

Jednoznačne v rýchlosti a dynamike. Chlapci majú oveľa väčšiu výšku, väčšiu silu, systémy sa dejú v rýchlejších obrátkach. Basketbal je však vždy

len jeden a nemôžem povedať, že je to až tak diametrálne odlišné. Viacerí tvrdia, že ženská psychika je nevyspytateľná, a ona občas aj taká je, ale vedzte, že aj chlapi majú svoje vrtochy.

Dávid čo sa ti vybavilo ako prvý, ak si si prečítal súpisový list, proti ktorým budete v tomto ročníku nastupovať? Že sú to mužstvá, s ktorými sa ideme pobiť o čo najlepší výsledok. Nikdy tím neurobili mená na papieri, všetko si treba odrieť priamo na ihrisku. Nepopieram, mená majú svoju kvalitu, ale to je presne tá výzva, ktorá stojí pred našimi chalanmi. Teraz majú šancu ukázať, že morálka, srdce, chcenie a kolektívny duch dokážu veľké veci. Sme po Karlovke druhým čisto slovenským tímom a ak v tejto sezóne ukážeme charakter a urobíme výsledky, možno otvoríme oči aj iným slovenským manažérom. Slovenský basketbal totiž nutne potrebuje dostať na palubovku slovenských hráčov, inak bude stále padať.

Aký teda bude hrať Spišská Nová Ves basketbal v nasledujúcom ročníku?

Veľmi sa mi páčil nedávny rozhovor v denníku Šport s holandským majiteľom futbalového Trenčína Tschena La Linga. V ňom krásne poukázal na mentalitu slovenských hráčov, ktorá velí všetko robiť

z poctivej defenzívy. My však musíme naučiť hráčov predovšetkým skórovať. Čo budeme mať z toho, že ubránime súperovi na 50 bodov, keď dáme 40? Áno defenzíva je strašne dôležitá a veľmi bolí, ale musí nasledovať až po tom, čo dopravíme loptu do súperovho koša. Opakujem, chlapci majú moju dôveru, oni to v rukách majú, len si musia veriť. Nezľaknúť sa veľkých mien, ísť tvrdo, no férovo za svojim cieľom, ísť do koša. Chceme hrať taký basketbal, na ktorý bude spišskonovoveský fanúšik chodiť. A ak aj

v zápase prehráme, no budeme vidieť ja, aj celá hala, že chalani nechali na palubovke dušu i srdce, určite im takúto prehru odpustíme.

Vieš, aký býva slovenský fanúšik. Nevýjde pár zápasov, tribúny začnú rednúť, piskot je čoraz častejší. Neobávaš sa toho?

Naša filozofia je nastavená na dlhší čas, toto by mal byť štartovací ročník a fanúšik by to mal pochopiť. V médiách sme sa snažili odkomunikovať, že určite nepôjdeme v tejto sezó-

ne po medaile a ja verím, že ak divák uvidí behať po palubovke svojich novoveských hráčov, tak si cestu do haly nájde. Veľmi túžim po tom, aby bolo hľadisko naplnené rodinami s deťmi. Urobme na Slovensku revolúciu tým, že sa budeme chodiť pozerat' a hlavne povzbudzovať svojich domácich hráčov. Ale nemyslime hneď na to najhoršie. Doma hráme šesťnásť zápasov a cieľ, ktorý sme si s chlapcami dali, je vyhrať aspoň polovicu z nich. Možno sa to niekomu bude zdať optimistické, ale určite to nie je nereálne. My budeme mať jednu veľkú výhodu. Nikto týchto chlapcov poriadne nepozná. Už v príprave sme sa snažili kombinovať mladých so staršími, skúšali sme rôzne varianty a ktovie, vojde niekoľko striel zvonku, chlapci si začnú veriť a dotiahneme niektoré zápasy do víťazného konca. A ak sa nebude dať? Radšej sa pobieme, ako by sme mali prehrať o 50 (smiech)... Určite však nepôjdeme cestou, že po pár nevydarených zápasoch budeme narýchlo angažovať cudzincov, len aby sme niečo uhrali. Strelili by sme si tým vlastný gól a ja by som bol prvý, ktorý by bol proti. Vo vedení je však vzácna zhoda a jednota, vieme akým smerom chceme ísť a to ma naplňa optimizmom.

Úprimne, myslíš si, že v našej lige môže získať medailu tím, ktorý nemá legionárov?

Určite sa dá. Ak si pozrieme bašty európskeho basketbalu ako napríklad Partizan Belehrad, tak zistíme, že v klube je jeden Američan a ostatní sú domáci 18 – 19 roční Srbi. Pustili sa touto cestou, vyhrali srbskú ligu, hrajú Euroligu, takže tento model môže byť úspešný. Ak sa niečo podobné podarí rozbehnúť aj u nás, tak možno o rok talentovaní 17 - roční chlapci nebudú odchádzať na rôzne akadémie do zahraničia, ale povedia si, idem do Spišskej, tam mladí dostávajú šancu a priestor.

Na záver otázka ohľadom tvojho priateľa a hrajúceho asistenta Vlada Hovanačka? Ako sa zhodli na svojej novej úlohe?

Vlado je inteligentný hráč a človek, a ja so nemal najmenšie obavy, že by to nezvládol. V basketbale sú vždy dva uhly pohľadov. Jeden je trénerský a ten druhý hráčsky. Ja som veľmi rád, že od Vlada mám tu hráčsku spätnú väzbu rovnú z prvej ruky. Je to o komunikácii, častokrát má hráč iný pohľad na vec, systém a ak sa to vhodne sklbi, tak to je na dobro veci. Dost' mi pomáha a ja verím, že spolu s ním, celým tímom a zaplnenou športovou halou prežijeme ročník, na konci ktorého si budeme môcť povedať, že cesta, ktorou sme sa pustili, je tá správna.

Oliver Buza

Črepinky...

dokončenie zo str. 7

lan (Firefly) a spoločne si svoj malý náskok pred prenasledovateľmi udržiavali až do cieľa. Preteky boli veľmi rýchle, v podstate sa vôbec nešpekulovalo a boli peknou bodkou za sezónou 2015. Nakoniec sa z víťazstva tešil Maroš Kováč (Kemo Dukla Trenčín), pred Jurajom Bellanom (Firefly) a Miroslavom Debnárom (CK Banská Bystrica).

Hokej

Naplnlo už fičia aj hokejové súťaže. Muži, ktorí štartujú v 1.

hokejovej lige, mali parádny rozbeh a po troch kolách figurovali na druhej priečke, keď zdolali Trnavu i Humenné a až po predĺžení padli v Prešove. Potom však prišlo domáce „prefackanie“ od finalistu minuloročnej MOL-ky Nových Zámok a na spišskonovoveských mladíkov padla výsledková i herná deka. Postupne prehrali v Detve, zaboľala domáca prehra s Topoľčanmi, „vyfasovali“ sedmičku v Michalovciach, doma nestačili ani na Považskú Bystricu a po ôsmom kole im patrí ôsma

priečka. Výsledkovo úspešne vstúpili do svojej ďalšej sezóny hokejistky Sp. Novej Vsi.

Osy postupne zdolali poľskú Krynicu, vyhrali v Prešove, doma porazili Zvolen a trpkosť

prehry okúsili až v predĺžení v Martine. Po 4. kole figuruje na 2. mieste, no k spokojnosti majú na hony ďaleko. „Málo nás, málo nás,“ frázou zo známej slovenskej odrhovačky začala opisovať situáciu v klube riaditeľka HC Osy SNV Martina Muchová. „Určite nás čaká najťažší ročník za posledných šesť rokov. Dve minuloročné opory Mikesková a Jurčová zmenili pôsobisko, Sroková ukončila kariéru. Ešteže sa nám napokon podarilo Lenku uprosiť a slúbila nám, že ešte rok pomôže. Na zápasy zlepíme

ledva dve päťky, no boli sme vždy bojovníčky a inak tomu nebude ani tento rok. Naším cieľom je postup do play – off, kam sa pozrú štyri najlepšie tímy. Navyše by sme sa mali zúčastniť československého pohára, ktorý by mala v decembri hostiť stovežatá Praha. Verím, že tam napokon vycestujeme. Klubová pokladnica je skôr poloprázdna, snažíme sa to vyriešiť. Musíme sa zomknúť a veriť, že prídu aj lepšie časy,“ skonštatovala šéfka spišského osieho hniezda.

Oliver Buza